

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 717

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 23 octombrie 2007

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 667 din 11 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.....	2-3	Decizia nr. 760 din 18 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	17-18
Decizia nr. 672 din 11 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 ¹ din Codul penal	3-4	Decizia nr. 761 din 18 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe	18-19
Decizia nr. 689 din 11 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	5-6	Decizia nr. 762 din 18 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul de procedură penală	20-21
Decizia nr. 750 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 ¹ din Codul penal	6-7	Decizia nr. 768 din 18 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă și ale art. 48 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic.....	21-23
Decizia nr. 751 din 18 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278 ¹ alin. 1—7 din Codul de procedură penală	7-9	Decizia nr. 769 din 18 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 ¹ din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării	23-24
Decizia nr. 752 din 18 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 192 alin. 2 din Codul de procedură penală	9-10	Decizia nr. 776 din 20 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	25-26
Decizia nr. 754 din 18 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 89 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare și art. 55 din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții	10-12	Decizia nr. 777 din 20 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 1 din Codul de procedură penală	26-27
Decizia nr. 755 din 18 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane	13-14	Decizia nr. 778 din 20 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 4 din Codul penal	28-29
Decizia nr. 756 din 18 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală	14-15	Decizia nr. 780 din 20 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 2 din Codul de procedură penală	29-31
Decizia nr. 759 din 18 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1 ³) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997	15-16		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 667**

din 11 septembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Ibrîș și Gheorghe Ibrîș în Dosarul nr. 5.562/36/2006 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și de Georgeta Rădulescu în Dosarul nr. 25.656/245/2006 al Judecătoriei Iași.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției Georgeta Rădulescu și se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției Gheorghe Ibrîș a depus la dosar o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public se opune acordării unui nou termen de judecată.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, respinge cererea formulată, deoarece de la data emiterii încheierii de sesizare a instanței de contencios constituțional, respectiv 10 ianuarie 2007, și până în prezent autorul excepției a avut la dispoziție un interval de timp suficient de mare pentru a întreprinde demersurile necesare în vederea angajării unui apărător.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 104D/2007 și nr. 682D/2007 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorul excepției Georgeta Rădulescu nu se opune conexării celor două dosare.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, solicită conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 682D/2007 la Dosarul nr. 104D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Autorul excepției Georgeta Rădulescu solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, sens în care depune la dosar și concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public, făcând trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 10 ianuarie 2007 și 22 martie 2007, pronunțate în dosarele nr. 5.562/36/2006 și nr. 25.656/245/2006, **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și Judecătoria Iași au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Alexandru Ibrîș, Gheorghe Ibrîș și Georgeta Rădulescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție* și ale art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*, deoarece procurorul este privilegiat în raport cu părțile din dosar prin simplul fapt că legea nu instituie nici un fel de sancțiune pentru nerespectarea termenului de 20 de zile prevăzut pentru soluționarea plângerii, în timp ce partea nemulțumită este sancționată cu pierderea procesului, deoarece a depășit termenul prevăzut.

De asemenea, dacă prim-procurorul comunică modul de soluționare a plângerii depășind termenul de 20 de zile, se micșorează termenul de care dispune partea interesată pentru a se adresa mai departe judecătorului, situație care aduce atingere atât dreptului la apărare, cât și liberului acces la justiție.

În plus, este total inacceptabil și inechitabil pentru partea care se adresează cu plângere instanței de judecată să critice o situație iluzorie, necunoscută, niște acte de care nu are cunoștință și un rezultat al verificărilor care nu i-a fost comunicat.

Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece drepturile garantate de Constituție și Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt eficiente și concrete. Astfel, se aplică un tratament diferențiat față de persoanele aflate în situații similare (persoane vătămate prin actele organelor de urmărire penală), după cum plângerea formulată în temeiul art. 275—278 din Codul de procedură penală este soluționată sau nu în termenul prevăzut de art. 277 din același cod. Așa fiind, diferența de tratament aplicabilă persoanelor aflate în situații juridice identice nu este justificată.

Judecătoria Iași opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul României consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă deciziile nr. 524/2005, nr. 423/2006 și nr. 680/2006 pronunțate de Curtea Constituțională.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece instituirea unor reguli

speciale, inclusiv în ceea ce privește exercitarea căilor de atac împotriva actelor și măsurilor dispuse de procuror, competența și procedura de judecată, nu încalcă principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și nu implică un tratament juridic diferențiat față de persoane aflate în aceeași situație juridică.

De asemenea, dispozițiile legale criticate nu contravin nici prevederilor referitoare la liberul acces la justiție, deoarece acestea sunt menite tocmai să asigure acest drept în cauzele în care parchetul a emis acte de netrimiteră în judecată. Instituirea de către legiuitor a termenului de 20 de zile în cadrul căruia persoana vătămată poate face plângere în instanță dă expresie principiului celerității ce guvernează desfășurarea procesului penal.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere emise de Guvern și de Avocatul Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Ibrîș și Gheorghe Ibrîș în Dosarul nr. 5.562/36/2006 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și de Georgeta Rădulescu în Dosarul nr. 25.656/245/2006 al Judecătoriei Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 672

din 11 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ din Codul penal, excepție ridicată de Marioara Glitia în Dosarul nr. 17.242/2004 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 17.242/2004, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215¹ din Codul penal**, excepție ridicată de Marioara Glitia în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, deoarece, în raport cu subiecții activi ai altor infracțiuni, cum ar fi abuz de încredere sau gestiune frauduloasă, persoana cercetată este discriminată, deoarece suportă rigorile legii ca urmare a menținerii principiului oficialității. În opinia autorului, deși se protejează tot proprietatea privată ca și la alte infracțiuni, menținerea acestui principiu este o reminiscență a codurilor penale anterioare.

Judecătoria Timișoara opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai de lege, astfel încât legiuitorul a optat pentru regula generală de urmărire și judecare din oficiu a infracțiunilor, fiind dreptul constituțional al acestuia de a stabili și anumite excepții. Cât privește infracțiunea de delapidare, Avocatul Poporului arată că sunt temeuri serioase de politică penală care fac să fie păstrat principiul oficialității, având în vedere calitatea de funcționar a făptuitorului și relațiile de serviciu existente între el și persoana vătămată, sens în care nu poate fi pus semnul egalității între situația juridică protejată de art. 215¹ din Codul penal și alte infracțiuni.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ din Codul penal, excepție ridicată de Marioara Glitia în Dosarul nr. 17.242/2004 al Judecătoriei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215¹ din Codul penal referitoare la infracțiunea de *Delapidare*, care au următorul conținut: „*Însușirea, folosirea sau traficul, de către un funcționar, în interesul său ori pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează, se pedepsesc cu închisoare de la unu la 15 ani.*

În cazul în care delapidarea a avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional. Astfel, prin Decizia nr. 451 din 25 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 896 din 15 decembrie 2003, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ din Codul penal, deoarece faptul că legea prevede că acțiunea penală pentru infracțiunea de delapidare se pune în mișcare din oficiu, iar nu la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, așa cum s-a prevăzut pentru infracțiunile de abuz de încredere și gestiune frauduloasă, nu este de natură a afecta principiul egalității în drepturi, situația juridică avută în vedere de legiuitor în momentul incriminării nefiind identică în cele două situații.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură a determina schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 689

din 11 septembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (1)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Grigorie Mândruț în Dosarul nr. 1.072/279/2007 al Judecătoria Piatra-Neamț.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind partea Inspectoratul de Poliție al Județului Neamț, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției. Acesta arată că refuzul de a purta centura de siguranță în autovehicule nu reprezintă un pericol pentru siguranța circulației și nu prejudiciază în niciun fel pe vreunul dintre ceilalți participanți la trafic. Susține că prin instituirea obligației purtării centurii de siguranță i se îngrădește dreptul, garantat constituțional, de a dispune de sine însuși.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, precizează că textul de lege criticat dă expresie preocupării legiuitorului pentru siguranța cetățeanului, fără să încalce nicio normă constituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.072/279/2007, Judecătoria Piatra-Neamț a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Grigorie Mândruț într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prin obligația impusă de textul de lege criticat se încalcă dreptul persoanei de a dispune de ea însăși și aduce atingere vieții intime, private și de familie. Arată că are dreptul de a decide cu privire la propria sa viață, neputând fi forțat să o protejeze dincolo de voința sa. Mai susține că îi este îngrădită în mod nejustificat și libertatea de mișcare și de acțiune. Precizează că prin refuzul de a purta centură de siguranță nu este pusă în pericol nici siguranța publică, nici cea a circulației.

Judecătoria Piatra-Neamț apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Apreciază că rațiunea normei criticate este aceea de a proteja viața, sănătatea, integritatea corporală a individului, contribuind la siguranța sa în trafic.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat nu îngrădește drepturile garantate la nivel constituțional invocate de autorul excepției. Precizează că „instituirea obligației de a purta centuri sau alte dispozitive de siguranță reprezintă exprimarea la nivel legislativ a principiului constituțional al siguranței persoanei, cu atât mai mult cu cât s-a dovedit că purtarea centurilor sau a dispozitivelor de siguranță reduce riscul producerii unor accidente mortale sau cu consecințe grave pe drumurile publice”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 20 martie 2006, ordonanța fiind republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, care au următorul cuprins: „*Conducătorii de autovehicule și persoanele care ocupă locuri prevăzute prin construcție cu centuri sau dispozitive de siguranță omologate trebuie să le poarte în timpul circulației pe drumurile publice, cu excepția cazurilor prevăzute în regulament.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 22 alin. (1) care garantează dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 23 alin. (1) care consacră inviolabilitatea libertății individuale și a siguranței persoanei și

art. 26 alin. (2) potrivit căruia persoana fizică are dreptul să dispună de ea însăși.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 este neîntemeiată, pentru următoarele motive:

Obligația instituită prin norma de lege criticată în sarcina conducătorilor de autovehicule și persoanelor care ocupă locuri prevăzute prin construcție cu centuri sau dispozitive de siguranță sau omologate de a le utiliza reprezintă măsuri de ordin legislativ menite să asigure protejarea vieții, sănătății și integrității fizice a persoanelor. Necesitatea impunerii unei astfel de obligații a fost dovedită de studii care au relevat că purtarea centurilor sau a dispozitivelor de siguranță reduce riscul producerii unor accidente mortale sau cu consecințe grave pe drumurile publice.

Prin stabilirea unor reguli referitoare la circulația pe drumurile publice, inclusiv privind impunerea obligației criticate pentru neconstituționalitate în prezenta cauză, legiuitorul a urmărit, așa cum rezultă din art. 1 alin. (2) al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, și „(...) ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau

află în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective(...)”.

De altfel, această obligație este în acord cu exigențele Uniunii Europene în materie, concretizate în prevederile Directivei Consiliului Uniunii Europene din 16 decembrie 1991, de apropiere a legislațiilor statelor membre privind utilizarea obligatorie a centurii de siguranță în vehiculele cu o capacitate mai mică de 3,5 tone (publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 373/26 din 31 decembrie 1991). Consiliul Uniunii Europene a considerat util să adopte o asemenea directivă pentru motivul precizat chiar în preambulul acesteia, și anume „*întrucât dreptul intern cu privire la utilizarea obligatorie a centurii de siguranță diferă în mod considerabil de la un stat membru la altul și, întrucât, prin urmare, trebuie să fie armonizată utilizarea obligatorie a acesteia (...) pentru a se asigura o mai mare siguranță utilizatorilor căilor rutiere*”. Reglementarea contestată prin prezenta excepție de neconstituționalitate este consecința obligației impuse statelor membre ale Uniunii Europene, prin dispozițiile art. 2 al directivei menționate, de a veghea ca șoferul și pasagerii care ocupă locurile în vehiculele aflate în circulație să poarte centura de siguranță.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Grigorie Mândruț în Dosarul nr. 1.072/279/2007 al Judecătorei Piatra-Neamț.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 750

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ din Codul penal, excepție ridicată de Laurențiu Goșman în Dosarul nr. 973/44/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 973/44/2006, **Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215¹ din Codul penal**, excepție ridicată de Laurențiu Goșman în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1) referitoare la garantarea dreptului de proprietate, deoarece este inacceptabil ca o persoană să fie pedepsită penal pentru faptul că dispune de propriile bunuri materializate în acțiuni la o societate comercială.

Curtea de Apel Galați — Secția penală opinează că textul legal criticat nu distinge dacă banii, valorile sau alte bunuri pe care le gestionează sunt proprietatea acestuia sau a altei persoane.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece infracțiunea de delapidare face parte din categoria de infracțiuni contra patrimoniului, iar incriminarea faptelor ce intră în conținutul constitutiv al acesteia reprezintă unul dintre mijloacele de apărare și deci de garantare a proprietății. Mai mult, dispozițiile legale criticate sunt în deplină concordanță cu regula constituțională potrivit căreia conținutul și limitele dreptului de proprietate privată sunt stabilite de lege, incriminarea delapidării constituind unul dintre mijloacele de protecție juridică a proprietății.

De asemenea, potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, Parlamentul are competența de a reglementa prin lege organică infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora. În virtutea acestei prevederi legiuitorul este liber să aprecieze atât pericolul social în funcție de care urmează să stabilească natura juridică a faptei incriminate, cât și condițiile răspunderii juridice pentru această faptă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ din Codul penal, excepție ridicată de Laurențiu Goșman în Dosarul nr. 973/44/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 751

din 18 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278¹ alin. 1—7 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător

Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278¹ alin. 1—7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Laurențiu Ionuț Tudor în Dosarul nr. 2.359/P/2006 al Curții de Apel Timișoara — Secția

penală și de Constantin Caraș în Dosarul nr. 887/229/2006 (nr. vechi 2.403/2006) al Judecătorei Fetești.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției Constantin Caraș și se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 108D/2007 și nr. 116D/2007 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorul excepției Constantin Caraș se opune conexării celor două dosare.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, solicită conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 116D/2007 la Dosarul nr. 108D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Constantin Caraș solicită admiterea excepției, arătând că textele legale criticate contravin prevederilor constituționale invocate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 18 ianuarie 2007 și 27 noiembrie 2006, pronunțate în dosarele nr. 2.359/P/2006 și nr. 887/229/2006 (nr. vechi 2.403/2006), **Curtea de Apel Timișoara — Secția penală și Judecătoria Fetești au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală și, respectiv, art. 278 și art. 278¹ alin. 1—7 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Laurențiu Ioniș Tudor și Constantin Caraș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, art. 53 alin. (1) referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți numai prin lege și numai pentru anumite situații și art. 124 alin. (2) referitoare la unicitatea, egalitatea și imparțialitatea justiției, deoarece prin limitarea controlului exercitat de instanță numai pe baza lucrărilor și a materialului existent și a unor înscrisuri noi este restrâns în mod nejustificat accesul la justiție care, deși se concretizează într-o plângere, este practic lipsit de eficiență. De asemenea, garantarea dreptului la apărare presupune și posibilitatea administrării de probe noi. Or, textul legal criticat suprimă acest drept, partea interesată neavând posibilitatea de a prezenta în fața judecătorului noi dovezi, altele decât înscrisuri.

Curtea de Apel Timișoara — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Judecătoria Fetești opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul României consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece limitarea mijloacelor de probă ce pot fi administrate la judecarea plângerii este justificată de natura juridică a acesteia, care nu vizează fondul cauzei, ci

numai legalitatea soluției de netrimite în judecată pronunțate de procuror. De asemenea, prevederile legale nu aduc atingere în niciun fel dreptului la apărare, ci asigură condițiile pentru deplina lui exercitare, și nici nu contravin regulii constituționale potrivit căreia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

De asemenea, dispozițiile legale criticate referitoare la plângerea contra actelor procurorului și cele referitoare la plângerea în fața judecătorului împotriva soluțiilor de netrimite în judecată dispuse de procuror se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice, fără niciun fel de discriminare.

Aceste dispoziții sunt menite tocmai să asigure accesul la justiție în cauzele în care parchetul a emis acte de netrimite în judecată. De remarcat este faptul că în plângerea formulată împotriva soluțiilor date de procuror nu se judecă fondul cauzei, ci doar legalitatea și temeinicia soluției pronunțate de parchet. Nicio dispoziție legală nu împiedică partea interesată ca, atunci când apreciază că este posibilă administrarea de probe pentru stabilirea adevărului, să solicite procurorului care a emis actul de netrimite ori procurorului ierarhic superior să dispună în condițiile legii începerea sau redeschiderea urmăririi penale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere emise de Guvern și de Avocatul Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278 referitoare la *Plângerea contra actelor procurorului* și art. 278¹ alin. 1—7 referitoare la *Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimite în judecată* din Codul de procedură penală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi. Astfel, prin Decizia nr. 440 din 26 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 4 ianuarie 2005, Decizia nr. 437 din 26 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.264 din 29 decembrie 2004, și Decizia nr. 36 din 11 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 5 februarie 2007, Curtea a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate, statuând, în mod constant, că acestea nu încalcă egalitatea în drepturi, liberul acces la justiție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, ci dau expresie acestor garanții constituționale.

Astfel, dispozițiile legale sunt menite tocmai să asigure accesul la justiție în cauzele în care parchetul a emis acte de netrimite în judecată, iar, pe de altă parte, în plângerea formulată împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului nu se judecă însăși cauza, ci doar temeinicia și legalitatea soluțiilor pronunțate de procuror, pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a eventualelor probe scrise înfățișate instanței de părțile în proces.

Nicio dispoziție legală nu împiedică partea interesată ca, atunci când apreciază că este posibilă administrarea altor probe pentru stabilirea adevărului, să solicite procurorului care a emis actul de netrimite în judecată sau procurorului superior ierarhic să dispună, în condițiile prevăzute de lege, începerea sau redeschiderea urmăririi penale.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278¹ alin. 1—7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Laurențiu Ionuț Tudor în Dosarul nr. 2.359/P/2006 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală și de Constantin Caraș în Dosarul nr. 887/229/2006 (nr. vechi 2.403/2006) al Judecătoriei Fetești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 752

din 18 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 192 alin. 2 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 192 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Bracon, în calitate de reprezentant legal al Societății Comerciale „Olimp Star” — S.R.L., în Dosarul nr. 23.778/245/2006 al Judecătoriei Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Domnul Ioan Bracon, în calitate de reprezentant al autorului excepției, a depus la dosar concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 23.778/245/2006, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 192 alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ioan Bracon, în calitate de reprezentant legal al Societății Comerciale „Olimp Star” — S.R.L., în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia, deși nu precizează *in terminis*, arată că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, deoarece părțile vătămate

sunt prejudiciate prin îngrădirea accesului la actul de justiție, având în vedere că sutele de plângeri formulate în fața instanțelor judecătorești penale se admit într-un procent redus și, de vreme ce nu au șanse de câștig din cauza unor influențe oculte, este nedrept să fie puse să achite cheltuielile judiciare determinate de cererea adresată judecătorului.

Judecătoria Iași opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin plata cheltuielilor judiciare în condițiile Codului de procedură penală nu este împiedicat accesul la justiție. De regulă, sumele necesare sunt avansate de stat, iar, în cazurile în care se solicită ca plata acestora să se efectueze de părți în cursul procesului, refuzul achitării lor nu împiedică continuarea judecății și nu înlătură obligarea organului judiciar de a soluționa cazul în mod echitabil, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece accesul liber la justiție nu presupune gratuitatea acestui serviciu public și, prin urmare, este firesc să se recupereze cheltuielile judiciare avansate de către stat de la partea care a provocat cheltuielile, întrucât a formulat acuzații sau pretenții nejustificate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece în ipoteza în care o persoană se adresează instanței de judecată, iar cererea sa nu a întrunit condițiile pentru a fi admisă, datorită faptului că au fost formulate acuzații ori pretenții nejustificate, obligarea la cheltuieli este legitimă, fiind fondată pe o culpă care derivă din lipsa de respect față de lege. Așa fiind, prin plata cheltuielilor judiciare nu este împiedicat și nici restrâns accesul la justiție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 192 alin. 2 din Codul de procedură penală referitoare la Plata cheltuielilor judiciare avansate de stat în celelalte cazuri, care au următorul conținut: *„În cazul declarării apelului ori recursului sau al introducerii oricărei alte cereri, cheltuielile judiciare sunt suportate de către persoana căreia i s-a respins ori care și-a retras apelul, recursul sau cererea.”*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 192 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Bracon, în calitate de reprezentant legal al Societății Comerciale „Olimp Star” — S.R.L., în Dosarul nr. 23.778/245/2006 al Judecătoriei Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 754

din 18 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 89 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare și art. 55 din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 89 din Legea nr. 80/1995 privind statutul

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că nicio normă constituțională nu impune gratuitatea actului de justiție. Prin urmare, cheltuielile judiciare ocazionate în procesul penal, avansate de stat, trebuie suportate de partea vinovată pentru provocarea acelor cheltuieli.

Faptul că, în cazurile referitoare la declararea apelului ori recursului sau al introducerii oricărei alte cereri, în procesul penal, cheltuielile judiciare avansate de stat sunt suportate de persoana căreia i s-a respins ori care și-a retras apelul, recursul sau cererea, nu împiedică părțile interesate să se adreseze justiției și să se prevaleze, fără nicio îngrădire, de toate garanțiile care caracterizează dreptul la un proces echitabil, reglementat de dispozițiile constituționale ale art. 21.

Mai mult, prevederile art. 192 alin. 2 din Codul de procedură penală reprezintă norme de procedură a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, conform art. 126 alin. (2) din Constituție.

cadrelor militare și art. 55 din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, excepție ridicată de Simion Lincă în Dosarul nr. 10.367/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției și pentru partea Ministerul Apărării răspunde doamna Grațiana Păunescu, consilier juridic cu delegație la dosar. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției pune concluzii de admitere a acesteia, sens în care depune la dosar și note scrise.

Reprezentantul Ministerului Apărării pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu contravin principiului referitor la prezumția de nevinovăție și nici celui consacrat de art. 16 din Legea fundamentală.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece suspendarea din funcție sau punerea la dispoziție nu constituie o discriminare în raport cu cadrele militare în activitate și care nu sunt implicate într-o acțiune penală. De asemenea, aceste măsuri nu constituie *eo ipso* un verdict de culpabilitate, ci sunt măsuri limitate în timp și antrenate de necesitatea instrucției penale. Norma constituțională consacrată de art. 53 permite astfel restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, iar textele criticate se circumscriu acestor exigențe. În sfârșit, comparația cu celelalte categorii socio-profesionale nu poate fi primită, deoarece nu a fost invocată cu prilejul ridicării excepției la instanța de drept comun și, de altfel, o asemenea argumentare nu are legătură cu soluționarea cauzei.

În replică, autorul excepției solicită reprezentantului Ministerului Public să definească celelalte categorii socio-profesionale la care a făcut trimitere în contraargumentare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 ianuarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 10.367/2/2006, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 89 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare și art. 55 din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții**, excepție ridicată de Simion Lincă în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei acțiuni în contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (3) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și la ocuparea funcțiilor și demnităților publice, ale art. 22 alin. (2) referitoare la interzicerea tratamentului inuman ori degradant, ale art. 23 alin. (11) și (12) referitoare la prezumția de nevinovăție și la stabilirea pedepselor prin lege, ale art. 41 alin. (1) referitoare la libertatea alegerii profesiei, ale art. 47 alin. (1) referitoare la obligația statului de a asigura un nivel de trai decent, ale art. 53 referitoare la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, precum și ale art. 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului referitoare la prezumția de nevinovăție.

Autorul excepției susține că textele legale criticate contravin dispozițiilor constituționale enunțate, deoarece, înainte de stabilirea cu certitudine a vinovăției printr-o hotărâre judecătorească, persoanele în cauză sunt eliberate din funcție, nu au posibilitatea efectivă de a participa la un concurs pentru ocuparea unei funcții, alta decât cea pentru care a fost pus la dispoziție, și se află în situația de a li se diminua veniturile. De asemenea, este de neînțeles de ce nu i se aplică pe lângă coeficientul de ierarhizare minim al soldei de funcție corespunzător gradului și celelalte sporuri prevăzute de lege, cum ar fi solda de merit, spor pentru condiții vătămătoare, indemnizația de specialist de clasă și spor de activități excepționale.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece legiuitorul poate dispune cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți dacă situațiile deosebite o impun.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece susținerea autorului excepției potrivit căreia dispozițiile legale invocate aduc atingere principiului egalității în drepturi a cetățenilor nu poate fi primită, întrucât prevederile legale criticate se aplică tuturor persoanelor ce se află în situațiile prevăzute de ipoteza normelor. De asemenea, potrivit art. 53 din Constituție se poate recurge la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți. Astfel, suspendarea din funcție ca urmare a arestării preventive ori punerea la dispoziție a cadrelor militare, când este vorba de cercetarea și judecarea în stare de libertate, cu consecința lipsei ori a diminuării la minimum a unor drepturi, nu poate fi considerată ca fiind o încălcare a egalității în drepturi ori a egalității de șanse, de vreme ce luarea unor asemenea măsuri a fost determinată de o situație de anormalitate pentru apărarea ordinii, a moralei publice și pentru desfășurarea instrucției penale.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate se aplică uniform tuturor subiectelor de drept aflate în ipoteza normei juridice. De asemenea, instituirea unor reguli în cazul suspendării din funcție sau punerii la dispoziție a cadrelor militare reprezintă o măsură de restrângere a exercițiului unor drepturi stabilite prin lege, în conformitate cu prevederile art. 53 din Constituție, pentru desfășurarea instrucției penale.

Dispozițiile art. 16 alin. (3), ale art. 22 alin. (2), ale art. 41 alin. (1) și art. 47 alin. (1) nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 89 din Legea nr. 80/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 20 iulie 1995, și art. 55 din Legea nr. 138/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 22 iulie 1999, care au următorul conținut:

— Art. 89 din Legea nr. 80/1995: *„Hotărârea privind menținerea în activitate a cadrelor militare pentru care s-a început urmărirea penală sau care sunt trimise în judecata instanțelor militare se ia după soluționarea cauzei de către parchetul militar ori de către instanța de judecată militară.*

În acest interval de timp ofițerii, maiștrii militari și subofițerii arestați se suspendă din funcție, iar cei care sunt cercetați și judecați în stare de libertate sau eliberați pe cauțiune se pun la dispoziție. Pe timpul suspendării din funcție, ofițerii, maiștrii militari și subofițerii nu beneficiază de nici un drept de la Ministerul Apărării Naționale. Cei puși la dispoziție îndeplinesc atribuțiile stabilite de comandantii unităților din care fac parte și beneficiază de drepturile bănești corespunzătoare gradului pe care îl au, la minimum.

Ofițerii, maiștrii militari și subofițerii condamnați, care anterior au fost suspendați din funcții, se trec în rezervă începând cu data suspendării.

În cazul în care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală ori achitarea, aceștia vor fi repuși în toate drepturile avute la data suspendării din funcție, respectiv a punerii la dispoziție.

Repunerea în drepturi se poate dispune și în cazul încetării urmăririi penale ori a procesului penal.”;

— Art. 55 din Legea nr. 138/1999: „(1) Cadrele militare în activitate cercetate și judecate în stare de libertate sau eliberate pe cauțiune — puse la dispoziție — beneficiază de coeficienții de ierarhizare minimi ai soldei de funcție corespunzător gradelor pe care le au, de solda de grad și de gradațiile la care au dreptul, precum și de indemnizația de dispozitiv, până la definitivarea situației.

(2) Cadrelor militare în activitate arestate le încetează plata drepturilor bănești începând cu data suspendării.

(3) În cazul în care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală ori achitarea, precum și în cazul încetării urmăririi penale ori a procesului penal, militarii prevăzuți la alin. (1) și (2) vor fi repuși în toate drepturile bănești avute la data punerii la dispoziție, respectiv a suspendării.

(4) Prevederile alin. (1)—(3) se aplică în mod corespunzător și celorlalte categorii de militari aflați în situații similare.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că unele dintre dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi. Astfel, prin Decizia nr. 187 din 6 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 5 aprilie 2007, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 89 alin. 2 din Legea nr. 80/1995. Cu acel prilej s-a statuat că toate legile speciale de reglementare a statutului persoanelor care îndeplinesc funcții publice ori de interes public prevăd obligativitatea sau posibilitatea suspendării din funcție a persoanei față de care s-a început urmărirea penală, a fost arestată sau trimisă în judecată. Instanța de contencios constituțional nu ar putea cenzura dreptul legiuitorului de a stabili care este cuantumul indemnizației convenite fără a încălca principiul separației puterilor în stat. De asemenea, suspendarea, punerea la dispoziție și reducerea cuantumului indemnizației nu încalcă prezumția de nevinovăție, întrucât nu vizează fondul răspunderii pentru fapta imputată, nu prejudecă vinovăția, ci constituie măsuri preventive, justificate de necesitatea împiedicării săvârșirii de noi fapte contrare prevederilor legale, de îndeplinirea corectă a atribuțiilor ce revin funcției respective și de asigurarea încrederii în persoana care ocupă acea funcție.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru aceleași considerente, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 din Legea nr. 138/1999 urmează a fi respinsă, întrucât sub aspectele criticate textele legale nu cuprind reglementări diferite.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 89 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare și art. 55 din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, excepție ridicată de Simion Lincă în Dosarul nr. 10.367/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Referitor la susținerea potrivit căreia art. 89 din Legea nr. 80/1995 și art. 55 din Legea nr. 138/1999 contravin art. 53 din Constituție, Curtea constată că drepturile și libertățile fundamentale consacrate de Constituție și Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt absolute, ele putând fi supuse anumitor limitări, ingerințe ori restricții din partea autorităților. Însă, ingerința trebuie să fie prevăzută de lege, să urmărească un scop legitim, să apară ca necesară într-o societate democratică și să fie proporțională cu scopul urmărit. Fără îndoială că sub acest aspect statul este ținut de îndeplinirea anumitor obligații pozitive (luarea unor măsuri care să asigure exercitarea drepturilor în conformitate cu scopurile Convenției) și negative (abținerea de la a exercita anumite ingerințe).

Așa fiind, oricare ar fi modalitatea de restrângere a dreptului, se impune instituirea unor garanții adecvate și suficiente contra posibilelor abuzuri în materie. O asemenea apreciere are un caracter relativ, ea este în funcție de circumstanțele cauzei, de exemplu de natura, întinderea și durata eventualelor măsuri, rațiunile pentru care au fost dispuse, executarea și controlul executării lor, tipul de posibilitate de plângere împotriva acestei măsuri reglementate în dreptul intern.

Așadar, nu se poate susține că prin punerea la dispoziție și prin diminuarea soldei la coeficientul de ierarhizare minim atunci când cadrul militar este cercetat și judecat în libertate se restrâng, în contradicție cu art. 53, drepturile consacrate de Legea fundamentală, deoarece chiar textul constituțional invocat permite această posibilitate. Rațiunile pentru care s-au dispus astfel de măsuri sunt evidente și urmăresc un scop legitim, acela de a proteja statutul cadrelor militare și onoarea armatei române. Altminteri, încrederea și prestigiul instituției din care face parte cadrul militar ar fi serios zdruncinate de orice umbră de suspiciune care planează asupra moralității militarului. În plus, legea prevede *in terminis* obligativitatea ca, în situația în care s-a dispus o soluție de netrimiteri în judecată sau de achitare, militarul să fie repus în toate drepturile avute la data punerii la dispoziție.

În ceea ce privește critica referitoare la invocarea dispozițiilor art. 22 alin. (2), art. 23 alin. (12), art. 41 alin. (1), și art. 47 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză.

În sfârșit, referitor la împrejurarea că, după sesizarea instanței de contencios constituțional, autorul excepției a depus la dosar o cerere prin care solicită completarea motivării în sensul invocării neconstituționalității textelor legale criticate prin raportare și la alte articole, cum ar fi art. 1 alin. (3), art. 15 alin. (1) și art. 22 alin. (1) din Constituție, precum și la art. 6 par. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, Curtea constată că o astfel de cerere nu poate fi primită, deoarece controlul de constituționalitate se exercită în limitele sesizării, așa cum au fost stabilite de încheierea instanței de judecată.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 755

din 18 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, excepție ridicată de Ionuț Marius Predescu în Dosarul nr. 1.070/63/2006 (nr. vechi 208/MF/2006) al Tribunalului Dolj — Secția pentru minori și familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.070/63/2006 (nr. vechi 208/MF/2006), **Tribunalul Dolj — Secția pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane**, excepție ridicată de Ionuț Marius Predescu în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție, deoarece în temeiul acestora s-a menținut măsura arestării preventive de la debutul urmăririi penale și până în faza de cercetare judecătorească.

Tribunalul Dolj — Secția pentru minori și familie opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin incriminarea anumitor fapte antisociale, cum ar fi cele stipulate în textul legal criticat, nu se aduce atingere prezumției de nevinovăție, care reprezintă una dintre cele mai puternice garanții ale demnității și libertății umane, un principiu căruia i se supune întreaga activitate jurisdicțională.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederea legală

criticată, definind conținutul legal al infracțiunii de trafic de persoane, nu contravine în niciun mod prezumției de nevinovăție. Până la stabilirea prin hotărâre judecătorească definitivă a răspunderii penale pentru comiterea unei infracțiuni de trafic de persoane, cel acuzat este considerat nevinovat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 12 alin. (1) din Legea nr. 678/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 11 decembrie 2001, care au următorul conținut: „(1) *Constituie infracțiunea de trafic de persoane recrutarea, transportarea, transferarea, cazarea sau primirea unei persoane, prin amenințare, violență sau prin alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă ori înșelăciune, abuz de autoritate sau profitând de imposibilitatea acelei persoane de a se apăra sau de a-și exprima voința, ori prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra altei persoane, în scopul exploatării acestei persoane, și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, prezumția de nevinovăție prevăzută de art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale este încălcată „dacă, fără stabilirea legală prealabilă a culpabilității unui învinuit și, îndeosebi, fără ca acesta din urmă să aibă ocazia să-și exercite drepturile de apărare, o decizie judiciară care îl privește reflectă sentimentul că este vinovat” (Cauza *Minelli împotriva Elveției*, 1983).

Or, textele legale criticate nu conțin nicio normă care să contravină principiului consacrat de art. 23 alin. (11) din Constituție, menținerea măsurii arestării preventive nefiind consecința directă a definirii de către legiuitor, în virtutea art. 73 alin. (3) lit. h) din Legea fundamentală, a infracțiunii de trafic de persoane. De altfel, luarea măsurii privative de libertate nu presupune *ab initio* stabilirea vinovăției și nu implică pronunțarea instanței de judecată asupra fondului, ci numai asupra legalității și temeiniciei arestării preventive.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, excepție ridicată de Ionuț Marius Predescu în Dosarul nr. 1.070/63/2006 (nr. vechi 208/MF/2006) al Tribunalului Dolj — Secția pentru minori și familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 756

din 18 septembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 3
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 3.900/44/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.900/44/2006, **Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Marin Frunză în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține că textul legal criticat încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*, deoarece nu se asigură asistența juridică obligatorie în faza urmăririi penale.

Curtea de Apel Galați — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece asistența juridică este facultativă, iar cazurile când aceasta este

obligatorie sunt prevăzute expres de lege. Pe de altă parte, limitarea dreptului la asistență juridică în faza urmăririi penale nu încalcă dreptul la apărare al învinutului, acesta beneficiind de alte garanții procesuale în timpul urmăririi penale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dreptul la asistența juridică nu presupune dreptul la asistența juridică obligatorie. Așa fiind, legiuitorul are competența de a stabili cazurile în care este obligatorie asistența juridică, iar restrângerea acestor situații la cazurile prevăzute de art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală numai la faza judecătii nu poate fi considerată o încălcare a dreptului la apărare.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât art. 24 din Constituție se referă la asistența juridică facultativă, iar excepțiile de la această regulă pot fi stabilite în mod exclusiv de către legiuitor, în temeiul competenței sale constituționale reglementate prin art. 61 alin. (1) și art. 126 alin. (2).

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „(3) În cursul judecătii, asistența juridică

este obligatorie și în cauzele în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin mai multe decizii s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea textului criticat, prin raportare la aceeași dispoziție constituțională invocată și în prezenta cauză.

Astfel, spre exemplu, prin Decizia nr. 365 din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 12 august 2005, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală, criticate în raport de art. 24 din Constituție, Curtea a reținut că dreptul la apărare nu poate fi confundat cu dreptul la asistență juridică obligatorie, primul fiind garantat de Legea fundamentală în toate cazurile, iar cel de-al doilea fiind creat de legiuitor, care stabilește și situațiile în care consideră că este necesar. În concluzie, Curtea a statuat că dispozițiile art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală sunt constituționale chiar dacă nu prevăd că asistența juridică este

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 3.900/44/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 759

din 18 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1³) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1³) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Ion Ceaușu în Dosarul nr. 9.818/311/2006 al Tribunalului Olt — Secția civilă.

obligatorie în toate cazurile, câtă vreme exercitarea dreptului la asistență juridică este garantată.

De asemenea, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității textului de lege criticat, prin Decizia nr. 533 din 13 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 963 din 31 octombrie 2005, reținând că dreptul la apărare, consacrat de art. 24 din Constituție și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se referă la asistența juridică facultativă, iar excepțiile de la această regulă pot fi stabilite în mod exclusiv de legiuitor. În cazurile în care legea impune asistența juridică obligatorie a învinuitului sau inculpatului, apărarea are valoarea unei instituții de cert interes social, care funcționează atât în favoarea învinuitului sau a inculpatului, cât și în vederea asigurării unei bune desfășurări a procesului penal, în considerarea unor situații speciale ce rezultă din însăși enumerarea cuprinsă în textul de lege.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate ridicate. În acest sens, susține că art. 6 alin. (1³) din Legea nr. 1/2000, care prevede că pentru reconstituirea dreptului de proprietate pe vechile amplasamente prin proba cu martori este necesar ca martorii care le recunosc să fie proprietarii vecini sau moștenitorii lor pe toate laturile terenului pentru care s-a cerut reconstituirea, încalcă prevederile art. 24, art. 44, art. 46 și art. 52 din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată, arătând că prevederea legală criticată se justifică față de situația obiectivă existentă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 21 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 9.818/311/2006, **Tribunalul Olt — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1³) din Legea nr. 1/2000**, excepție ridicată de Ion Ceaușu în cauza ce are ca obiect judecarea recursului declarat de autorul excepției împotriva unei sentințe prin care s-a respins acțiunea privind anularea unui titlu de proprietate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia critică modul de redactare a textului de lege, arătând că prevederea „*proprietarii vecini sau moștenitorii lor pe toate laturile terenului pentru care s-a cerut reconstituirea*” este „ridicolă”, în sensul că proba cu astfel de martori nu poate fi administrată, fiind mult mai eficient un martor ce are un grad de rudenie cu solicitantul terenului.

Tribunalul Olt — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că instituirea condiției ca martorii să fie proprietari vecini pe toate laturile terenului asupra căruia se cere reconstituirea dreptului de proprietate conferă verosimilitatea probei testimoniale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, arătând că exercitarea dreptului de proprietate nu se poate face decât cu respectarea tuturor reglementărilor legale care îi determină conținutul și limitele.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1³) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Ion Ceaușu în Dosarul nr. 9.818/311/2006 al Tribunalului Olt — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (1³) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, introduse prin art. I pct. 8 cuprins în titlul VI din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, potrivit căroră: „(1³) *În situația în care nu mai există înscrisuri doveditoare, proba cu martori este suficientă în reconstituirea dreptului de proprietate când aceasta se face pe vechile amplasamente și când martorii ce le recunosc sunt proprietarii vecini sau moștenitorii lor, pe toate laturile terenului pentru care s-a cerut reconstituirea.*”

Se invocă încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 24 alin. (1) privind garantarea dreptului la apărare, art. 44 alin. (1) și (2) privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate și a proprietății private, art. 46 privind *Dreptul la moștenire* și art. 57 referitoare la *Exercitarea drepturilor și a libertăților*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că este criticată, în realitate, modalitatea de redactare a art. 6 alin. (1³) din Legea nr. 1/2000, solicitându-se modificarea acestuia. Se susține că textul legal criticat nu ar trebui să mai prevadă, pentru reconstituirea dreptului de proprietate pe vechile amplasamente, administrarea probei cu martori având calitatea de vecini sau moștenitori ai acestora, pe toate laturile terenului ce face obiectul cererii de reconstituire a dreptului de proprietate. Autorul excepției consideră mai adecvată mărturia unei persoane având un grad de rudenie cu cel ce revendică terenul.

Analizând din această perspectivă susținerile autorului excepției, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

În consecință, prevederile legale criticate nu pot fi supuse controlului de constituționalitate sub aspectul invocat, excepția fiind inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 760

din 18 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Mircea Gheorghe Uță în Dosarul nr. 16.189/54/2006 (nr. vechi 3.430/CIV/2006) al Curții de Apel Craiova — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției a depus la dosar o cerere prin care solicită admiterea excepției și judecata în lipsă.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 16.189/54/2006 (nr. vechi 3.430/CIV/2006), **Curtea de Apel Craiova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Mircea Gheorghe Uță în dosarul de mai sus ce are ca obiect judecarea unei cereri de retrocedare în natură sau prin echivalent bănesc a unor bunuri mobile și imobile, în temeiul Legii nr. 10/2001, aflată în faza procesuală a apelului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate și a proprietății private, precum și art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece exceptarea de la acordarea despăgubirilor pentru utilajele și instalațiile preluate în mod abuziv odată cu imobilul, care însă au fost înlocuite, casate sau distruse, contravine protecției constituționale a proprietății private.

Curtea de Apel Craiova — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că soluția legislativă criticată este aplicarea firească a regulii de drept comun potrivit căreia riscul pieririi bunului este suportat de proprietar, astfel încât exceptarea de la acordarea măsurilor reparatorii în echivalent a utilajelor și instalațiilor care au fost

înlocuite, casate sau distruse, este conformă cu dispozițiile constituționale și internaționale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția este neîntemeiată. În acest sens, arată că legiuitorul este liber să opteze în privința sferei bunurilor pentru care stabilește măsuri reparatorii, precum și a întinderii și a modalității de acordare a acestora.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, potrivit căroră: *„Măsurile reparatorii privesc și utilajele și instalațiile preluate de stat sau de alte persoane juridice odată cu imobilul, în afară de cazul în care au fost înlocuite, casate sau distruse.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a mai fost supus controlului de constituționalitate, prin raportare la dispozițiile art. 44 din Constituție, precum și la prevederile privind protecția proprietății din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 190 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 269 din 20 aprilie 2007, Curtea a reținut că legiuitorul este liber să opteze în privința sferei bunurilor pentru care stabilește măsuri reparatorii, precum și a întinderii și a modalității de acordare a acestora, stabilind cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel anumite limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat.

Așa fiind, prin reglementarea dedusă controlului, legiuitorul nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale constituționale.

Mai mult, în jurisprudența Curții Constituționale s-a statuat că exercițiul prerogativelor dreptului de proprietate nu trebuie absolutizat, fără a se ține seama de prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora „conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege”, ca și de cele ale art. 136

alin. (5) ce consacră caracterul inviolabil al proprietății private „în condițiile legii organice”.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, cele statuate în decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Mircea Gheorghe Uță în Dosarul nr. 16.189/54/2006 (nr. vechi 3.430/CIV/2006) al Curții de Apel Craiova — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 761

din 18 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Maria Coșofreț, Camelia Coșofreț și Ciprian Coșofreț în Dosarul nr. 4.495/300/2006 al Judecătoria Sectorului 2 București și de Cristina Maria Perde și Gabriela Perde în Dosarul nr. 39.233/299/2006 al Judecătoria Sectorului 1 București.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției Gabriela Perde și pentru partea Engletina Antoaneta Pelegrino răspunde apărătorul ales cu delegație la dosar. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Apărătorul ales al părților Cristina Mihaela Zdrăilă, Elena Coralia Mihail, Șerban Grigore Mihail, Cornel Negoieșteanu, Cristian Silviu Negoieșteanu și Niculina Popescu a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 446D/2007 și nr. 675D/2007 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorul excepției Gabriela Perde nu se opune conexării.

Reprezentantul părții Engletina Antoaneta Pelegrino este de acord cu conexarea celor două dosare.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, solicită conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 675D/2007 la Dosarul nr. 446D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Autorul excepției Gabriela Perde solicită admiterea acesteia și depune concluzii scrise.

Reprezentantul părții Engletina Antoaneta Pelegrino solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 23 ianuarie 2007 și 9 martie 2007, pronunțate în dosarele nr. 4.495/300/2006 și nr. 39.233/299/2006, **Judecătoria Sectorului 2 București și Judecătoria Sectorului 1 București au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe**, excepție ridicată de Maria Coșofreț, Camelia Coșofreț, Ciprian Coșofreț, Cristina Maria Perde și Gabriela Perde.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate contravin

prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi* și ale art. 47 referitoare la *Nivelul de trai*, deoarece permit numai persoanelor care au cumpărat locuința în baza Legii nr. 112/1995 încheierea unui contract de închiriere pentru o perioadă de 5 ani. Se instituie astfel o discriminare între cumpărătorul de rea-credință al unui imobil preluat în mod abuziv, al cărui contract de vânzare-cumpărare, încheiat în temeiul Legii nr. 112/1995, a fost anulat, și un cumpărător de bună-credință al cărui contract de vânzare-cumpărare a rămas valabil.

Judecătoria Sectorului 2 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că instituirea unei anumite modalități de protecție este opțiunea legiuitorului, în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că prevederile legale criticate garantează protecția socială a chiriașilor, ceea ce asigură un just echilibru între modul de exercitare a dreptului de proprietate și dreptul chiriașilor la un trai decent și la o locuință.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că prevederea legală criticată este constituțională.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere emise de Guvern și de Avocatul Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Maria Coșofreț, Camelia Coșofreț și Ciprian Coșofreț în Dosarul nr. 4.495/300/2006 al Judecătoriei Sectorului 2 București și de Cristina Maria Perde și Gabriela Perde în Dosarul nr. 39.233/299/2006 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999, modificate prin articolul unic pct. 3 din Legea nr. 241/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999, potrivit căroră: „În cazul contractelor de vânzare-cumpărare încheiate cu încălcarea prevederilor Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, și desființate prin hotărâre judecătorească, proprietarul recunoscut de justiție va încheia cu persoanele care au cumpărat locuința în baza Legii nr. 112/1995 și care o ocupă efectiv, la cererea acestora, un contract de închiriere pentru o perioadă de 5 ani.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a mai fost supus controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și cu o motivare similară.

Astfel, prin Decizia nr. 742 din 26 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979 din 7 decembrie 2006, Curtea a statuat că excepția este neîntemeiată, întrucât nu se poate reține o încălcare a principiului egalității în fața legii, deoarece situațiile juridice diferite impun reglementări legale diferite.

Prin stabilirea conținutului și limitelor dreptului de proprietate potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, legiuitorul a ținut seama nu numai de interesele proprietarilor recunoscuți prin hotărâri judecătorești, ci și de interesele persoanelor care au cumpărat locuința în baza Legii nr. 112/1995, realizând astfel un echilibru între cele două categorii de persoane. În acest sens, legiuitorul a statuat că dreptul de a cere încheierea unui contract de închiriere este, în acest caz, un drept personal recunoscut numai titularilor contractelor de vânzare-cumpărare încheiate în baza Legii nr. 112/1995 și ulterior anulate. În acest fel, i se oferă cumpărătorului locuinței o protecție împotriva unor eventuale abuzuri, cu asigurarea dreptului la o locuință pe durata unei perioade rezonabile, iar proprietarului i se recunoaște dreptul său de proprietate, în limitele determinate de lege.

Cele statuate în decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

În sfârșit, Curtea constată că dispozițiile constituționale ale art. 47 referitoare la *Nivelul de trai* nu au incidență în cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 762

din 18 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Nicușor Virgil Crăciun în Dosarul nr. 3.862/109/2006 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.862/109/2006, **Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 337 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Nicușor Virgil Crăciun în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție, neîngrădirea prin lege a acestui drept și dreptul la un proces echitabil, deoarece nu acordă și inculpatului posibilitatea de a cere extinderea procesului penal cu privire și la alte persoane, astfel încât acesta poate fi condamnat pentru o infracțiune mai gravă decât cea pe care a săvârșit-o, neavând nici mijloacele procesuale de a se apăra.

Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, dispozițiile legale criticate neavând legătură cu soluționarea cauzei. Împotriva acestei încheieri a fost declarat recurs, iar Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a constatat admisibilitatea excepției și a dispus retrimiteră dosarului la Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie în vederea sesizării Curții Constituționale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât textul criticat conține norme contrare dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare, prin aceea că lasă la latitudinea exclusivă a procurorului extinderea procesului penal față de alte persoane. Se arată că excluderea celorlalți participanți la procesul penal, în afara procurorului, de a pune în discuție, în cursul judecății, extinderea procesului penal cu privire la alte persoane decât cele reținute în actul de sesizare al instanței nu asigură toate garanțiile care condiționează, într-o societate democratică, dreptul la un proces echitabil, cu atât mai mult cu cât extinderea procesului penal cu privire la alte persoane apare necesară pentru o soluționare corectă a cauzei.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 337 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*În cursul judecății, când se descoperă date cu privire la participarea și a unei alte persoane la săvârșirea faptei prevăzute de legea penală pusă în sarcina inculpatului sau date cu privire la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală de către o altă persoană, dar în legătură cu fapta inculpatului, procurorul poate cere extinderea procesului penal cu privire la acea persoană.*”

Dispozițiile art. 336 se aplică în mod corespunzător.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 337 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală invocate în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 257 din 17 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 20 iulie 2004, Curtea a reținut, pentru considerentele acolo arătate, că art. 337 din Codul de procedură penală nu încalcă liberul acces la justiție. Cu acel prilej s-a statuat că procedura extinderii procesului penal cu privire la alte persoane este în concordanță cu art. 131 alin. (1) din Constituție, republicată, referitor la rolul Ministerului Public, potrivit căruia, „*În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor*”. Corespunzător acestor atribuții constituționale, Ministerul Public este singurul îndreptățit să ceară extinderea procesului penal, așa cum este singurul care întocmește actul de acuzare, în cazurile în care procesul penal este pornit din oficiu. Această simetrie juridică

respectă accesul liber la justiție și nu contravine prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), deoarece se aplică fără nicio discriminare tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, cele statuate prin decizia menționată își păstrează valabilitatea.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Nicușor Virgil Crăciun în Dosarul nr. 3.862/109/2006 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 768

din 18 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă și ale art. 48 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă și ale art. 48 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, excepție ridicată de Uniunea Sindicatelor Libere din Învățământul Preuniversitar Iași în Dosarul nr. 722/99/2007 al Tribunalului Iași — Secția civilă și litigii de muncă.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin consilier juridic, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 864D/2007 — 871D/2007, nr. 873D/2007—895D/2007, nr. 897D/2007—914D/2007, nr. 916D/2007, nr. 942D/2007 — 960D/2007, nr. 962D/2007 — 986D/2007 și nr. 1.007D/2007 — 1.012D/2007, care au ca obiect aceleași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în dosarele nr. 724, 755, 752, 754, 727, 775, 791, 781, 744, 742, 759, 806, 774, 738, 734, 735, 808, 750, 723, 716, 805, 717, 733, 765, 736, 712, 793, 782, 730, 714, 749, 748, 746, 780, 766, 779, 770, 769, 764, 790, 797, 796, 707, 802, 803, 757, 763, 783, 785, 788, 731, 747, 786, 726, 768, 789, 794, 743, 745, 778, 776, 792, 777, 728, 761, 773, 729, 804, 737, 720, 711, 721, 740, 713, 732, 739, 719,

741, 751, 799, 795, 771, 810, 801, 800, 798, 772, 756, 748, 809, 807, 715, 767, 718, 753, 762, 725, 787, 758 și 760/99/2007 ale Tribunalului Iași — Secția civilă și litigii de muncă.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin consilier juridic, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate, pune în discuție, din oficiu, conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 864D/2007 — 871D/2007, nr. 873D/2007—895D/2007, nr. 897D/2007—914D/2007, nr. 916D/2007, nr. 942D/2007 — 960D/2007, nr. 962D/2007 — 986D/2007 și nr. 1.007D/2007 — 1.012D/2007 la Dosarul nr. 863D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul autorului excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia. Se susține că art. 12 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 130/1996 încalcă dispozițiile art. 41 alin. (2) și (5) din Constituție, deoarece limitează dreptul la negociere. Totodată, art. 48 din Legea nr. 128/1997 contravine dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Constituție, deoarece nu are în vedere coeficienții de multiplicare și valoarea salariului minim brut pe țară.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată, arătând că excluderea autorului excepției, prin reglementările criticate, de la negocierea colectivă, în cazul stabilirii drepturilor salariale, nu încalcă dispozițiile art. 41 alin. (2) și (5) din Constituție. Legea stabilește cadrul general al contractului de muncă și nu se poate negocia în afara limitelor legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin încheierile din 23 aprilie 2007 și, respectiv, 30 aprilie 2007, pronunțate în dosarele nr. 722, 724, 755, 752, 754, 727, 775, 791, 781, 744, 742, 759, 806, 774, 738, 734, 735, 808, 750, 723, 716, 805, 717, 733, 765, 736, 712, 793, 782, 730, 714, 749, 748, 746, 780, 766, 779, 770, 769, 764, 790, 797, 796, 707, 802, 803, 757, 763, 783, 785, 788, 731, 747, 786, 726, 768, 789, 794, 743, 745, 778, 776, 792, 777, 728, 761, 773, 729, 804, 737, 720, 711, 721, 740, 713, 732, 739, 719, 741, 751, 799, 795, 771, 810, 801, 800, 798, 772, 756, 748, 809, 807, 715, 767, 718, 753, 762, 725, 787, 758 și 760/99/2007, **Tribunalul Iași — Secția civilă și litigii de muncă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Legea nr. 130/1996 și ale art. 48 din Legea nr. 128/1997**, excepție ridicată de Uniunea Sindicatelor Libere din Învățământul Preuniversitar Iași în cauze având ca obiect soluționarea conflictelor de muncă cu instituții de învățământ și cu autorități ale administrației publice locale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, deși dispozițiile legale criticate prevăd posibilitatea încheierii contractelor colective de muncă și pentru salariații instituțiilor publice, acestea interzic negocierea clauzelor referitoare la drepturile ale căror acordare și quantum sunt stabilite prin dispozițiile legii. Consideră că această modalitate de reglementare, care nu permite negocierea salariilor și a timpului de muncă, încalcă drepturile salariaților instituțiilor de învățământ la protecția socială a muncii și la negocieri colective, astfel cum sunt prevăzute la art. 41 alin. (2) și (5) din Constituție.

Tribunalul Iași — Secția civilă și litigii de muncă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate sunt în concordanță cu prevederile art. 41 alin. (2) și (5) din Constituție.

În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor legale criticate este neîntemeiată. Se arată că prevederile legale criticate nu încalcă niciuna dintre dispozițiile constituționale invocate de către autorul excepției, ci, dimpotrivă, dau expresie acestor reglementări constituționale.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 12 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 130/1996 și ale art. 48 din Legea nr. 128/1997 sunt constituționale față de prevederile art. 41 din Constituție, considerând că părțile contractelor colective de muncă au toată libertatea, cu respectarea actelor normative în materie, să negocieze și alte clauze sau drepturi.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 12 din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 19 mai 1998, precum și ale art. 48 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 16 iulie 1997. Alin. (2) al art. 48 din Legea nr. 128/1997 a fost modificat prin art. I pct. 16 din Legea nr. 349/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 683 din 29 iulie 2005, iar alin. (3), (4) și (5) au fost introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2000, aprobată prin Legea nr. 662/2001, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 83 din 23 februarie 2000, respectiv nr. 775 din 5 decembrie 2001.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională reține că, în realitate, este criticat numai alin. (1) teza a doua al art. 12 din Legea nr. 130/1996. În consecință, Curtea urmează să se pronunțe asupra dispozițiilor art. 12 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 130/1996 și ale art. 48 din Legea nr. 128/1997, care au următorul conținut:

— Art. 12 alin. (1) din Legea nr. 130/1996: „(1) *Contracte colective de muncă se pot încheia și pentru salariații instituțiilor bugetare. Prin aceste contracte nu se pot negocia clauze referitoare la drepturile ale căror acordare și quantum sunt stabilite prin dispoziții legale.*”

— Art. 48 din Legea nr. 128/1997: „(1) *Salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar se face cu respectarea principiului potrivit căruia învățământul constituie o prioritate națională, ținând seama de responsabilitatea și complexitatea muncii, de pregătirea și experiența profesională, de rolul și importanța activității prestate. Salariul personalului didactic se compune din salariul de bază, stabilit conform legii, și o parte variabilă, constând în adaosuri, sporuri și alte drepturi salariale suplimentare.*”

(2) *Drepturile salariale suplimentare, drepturile cu caracter social, alte drepturi și facilități ale personalului didactic auxiliar și nedidactic, al căror quantum este stabilit de lege între limite minime și maxime, se negociază, în limitele legii, prin contracte colective de muncă încheiate între angajatori și organizațiile sindicale reprezentative din învățământ, potrivit legii.*

(3) *Salariile de bază pentru personalul didactic și didactic auxiliar se stabilesc pe baza următoarelor elemente:*

a) *valoarea coeficientului de multiplicare 1,000;*

b) *coeficienții de multiplicare prevăzuți în anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezenta lege.*

(4) *Valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 se stabilește anual prin hotărâre a Guvernului, după aprobarea legii bugetului de stat, în limita fondurilor alocate de la bugetul de stat pentru cheltuielile cu salariile, în vederea realizării obiectivelor, programelor și proiectelor stabilite.*

(5) *Indemnizațiile de conducere specifice din activitatea de învățământ sunt prevăzute în anexa nr. 3 care face parte integrantă din prezenta lege.*”

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 41 alin. (2) și alin. (5) din Constituție, referitoare la dreptul salariaților la măsuri de protecția socială a muncii, respectiv la negocieri colective și la caracterul obligatoriu al convențiilor colective.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Referitor la susținerea că art. 12 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 130/1996 contravine dispozițiilor art. 41 alin. (2) și (5) din Constituție, Curtea constată că este neîntemeiată. Potrivit art. 41 alin. (2) din Constituție, dreptul salariaților la măsuri de protecție socială se exercită în condițiile legii. Alin. (5) al aceluiași articol garantează dreptul la negocieri colective în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective, dar negocierile și convențiile colective trebuie desfășurate, respectiv încheiate cu respectarea dispozițiilor legale.

Conform principiilor de bază ale contractelor colective de muncă, astfel de contracte constituie legea părților, iar în conținutul lor nu pot fi stabilite drepturi sub nivelul minimal prevăzut de lege și de contractul colectiv încheiat la nivel superior.

Contractele colective de muncă încheiate pentru salariații instituțiilor publice au un regim juridic special, determinat de situația deosebită a părților acestor contracte. Astfel, cheltuielile necesare pentru funcționarea instituțiilor publice, inclusiv drepturile salariale ale salariaților, sunt suportate de la bugetul

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă și ale art. 48 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, excepție ridicată de Uniunea Sindicatelor Libere din Învățământul Preuniversitar Iași în dosarele nr. 722, 724, 755, 752, 754, 727, 775, 791, 781, 744, 742, 759, 806, 774, 738, 734, 735, 808, 750, 723, 716, 805, 717, 733, 765, 736, 712, 793, 782, 730, 714, 749, 748, 746, 780, 766, 779, 770, 769, 764, 790, 797, 796, 707, 802, 803, 757, 763, 783, 785, 788, 731, 747, 786, 726, 768, 789, 794, 743, 745, 778, 776, 792, 777, 728, 761, 773, 729, 804, 737, 720, 711, 721, 740, 713, 732, 739, 719, 741, 751, 799, 795, 771, 810, 801, 800, 798, 772, 756, 748, 809, 807, 715, 767, 718, 753, 762, 725, 787, 758 și 760/99/2007 ale Tribunalul Iași — Secția civilă și litigii de muncă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din 18 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 769

din 18 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40¹ din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

de stat ori de la bugetele locale ale comunelor, ale orașelor și ale județelor.

Art. 137 alin. (1) din Constituție prevede că: „(1) *Formarea, administrarea, întrebuintarea și controlul resurselor financiare ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale și ale instituțiilor publice sunt reglementate prin lege*”. În aceste condiții se impune ca și drepturile salariale ale salariaților instituțiilor publice să fie stabilite prin lege în limite precise, care nu pot constitui obiect al negocierilor și nu pot fi modificate prin convenții colective.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 48 din Legea nr. 128/1997, în sensul că acest text nu are în vedere coeficienții de multiplicare și valoarea salariului minim brut pe țară, Curtea constată, de asemenea, că nu poate fi reținută. Potrivit alin. (2) al art. 48 din lege, în cazul personalului didactic, dacă drepturile salariale sunt stabilite de lege între limite minime și maxime, drepturile salariale concrete se determină prin negocieri colective, dar numai între limitele legale. Aceste prevederi sunt în acord cu exigențele impuse de art. 138 alin. (5) din Constituție, care prevede că „*Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40¹ din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, excepție ridicată de Asociația salariaților și consiliului de administrație Palace din Sinaia în Dosarul nr. 3.685/3/2006 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.685/3/2006, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40¹ din Legea nr. 137/2002**, excepție ridicată de Asociația salariaților și consiliului de administrație Palace din Sinaia în cauza ce are ca obiect judecarea apelului declarat împotriva unei sentințe prin care s-a respins acțiunea privind plata unor daune contractuale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispoziția legală criticată, privind scutirea instituțiilor publice de la plata taxelor judiciare de timbru, a timbrului judiciar, a cauțiunilor și a altor taxe, încalcă principiul garantării și ocrotirii în mod egal prin lege a proprietății private, indiferent de titular. Consideră că scutirea de la plata taxelor a instituțiilor publice ar fi justificată atunci când acționează pentru încasarea veniturilor născute din raporturi de drept public, dar textul de lege criticat stabilește „un regim juridic de protecție discriminator pentru instituțiile publice ca titulare [ale] unui drept de proprietate privată”.

Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece instituirea pentru instituțiile publice a unui regim juridic diferit, în privința plății taxelor, are ca scop protejarea de către stat a intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, prevederile art. 44 alin. (2) din Constituție fiind respectate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, întrucât nu îngreșesc accesul liber la justiție și dreptul părților la un proces echitabil, fiind în concordanță și cu obligația statului de a asigura protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40¹ din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, excepție ridicată de Asociația salariaților și consiliului de administrație Palace din Sinaia în Dosarul nr. 3.685/3/2006 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 40¹ din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, text modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 36/2004, aprobată prin Legea nr. 191/2004, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 31 ianuarie 2004, respectiv, nr. 470 din 26 mai 2004. Potrivit acestor dispoziții, „*Cererile formulate de instituția publică implicată, în legătură cu calitatea de acționar la societățile comerciale aflate în portofoliul acesteia, cu procesul de privatizare, cu obligațiile decurgând din contractele de vânzare-cumpărare de acțiuni, cu obligațiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, sau de prezenta lege, cu executarea hotărârilor judecătorești și cu orice alte acte procedurale, efectuate de și pentru aceasta, sunt scutite de la plata taxelor judiciare de timbru și a timbrului judiciar, cauțiuni și orice alte taxe care se fac, potrivit legii, venit la bugetul de stat.*”

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 44 alin. (2) din Constituție referitoare la garantarea și ocrotirea în mod egal a proprietății private, indiferent de titular.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că a mai fost sesizată pentru controlul constituționalității dispozițiilor art. 40¹ din Legea nr. 137/2002 prin numeroase excepții, toate fiind respinse ca neîntemeiate. De exemplu, prin deciziile nr. 264 din 22 iunie 2004 și nr. 629 din 3 octombrie 2006, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 732 din 13 august 2004, respectiv, nr. 917 din 10 noiembrie 2006, Curtea a reținut că scutirea de la plata taxelor judiciare de timbru este un atribut suveran al legiuitorului, a cărui exercitare nu afectează nici dreptul de proprietate privată și nici egalitatea în drepturi. Totodată, a mai reținut că scutirea instituțiilor publice implicate în privatizare de la plata taxelor de timbru și a celorlalte taxe în cazurile determinate de lege își are justificarea în strânsa legătură a acțiunilor în justiție, pentru care textul criticat prevede scutirea, cu bugetul de stat, precum și cu interesul general pe care-l prezintă instituțiile publice.

Soluțiile și considerentele deciziilor anterioare sunt valabile și în prezenta cauză, nerelevându-se elemente sau motive noi care ar putea determina reconsiderarea jurisprudenței Curții.

În plus, Curtea reține că în procesul de privatizare nu sunt implicate doar instituții publice de la nivel central, ci și autorități ale administrației publice locale, acțiunile introduse în justiție de aceste autorități având strânsă legătură cu bugetele locale.

În consecință, dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile art. 44 alin. (2) din Constituție referitoare la garantarea și ocrotirea în mod egal a proprietății private, indiferent de titular.

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 776

din 20 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Primăria Comunei Sânpetru, județul Brașov, în Dosarul nr. 3.125/62/2007 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.125/62/2007, **Tribunalul Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție invocată de Primăria Comunei Sânpetru, județul Brașov, în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că este neconstituțională obligarea unităților administrativ-teritoriale ce au deținut un imobil cu destinația de locuință, preluat fără titlu valabil și restituit fostului proprietar, să plătească chiriașului despăgubiri pentru sporul de valoare constând în îmbunătățirile necesare și utile. Se arată că, pe de o parte, în bugetul local nu s-au prevăzut prin lege fondurile necesare acoperirii despăgubirilor pe care unitatea administrativ-teritorială le datorează ca unitate deținătoare a imobilului restituit, în temeiul art. 48 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, iar, pe de altă parte, potrivit Legii nr. 215/2001, autonomia locală este nu numai administrativă, ci și financiară.

Tribunalul Brașov — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu încalcă principiul autonomiei locale financiare, deoarece unitatea administrativ-teritorială este singura în măsură să-și dimensioneze bugetul local, atât în ceea ce privește cheltuielile bugetare, cât și în ceea ce privește veniturile bugetare.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului

și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că, prin stabilirea obligației de despăgubire în sarcina unității deținătoare a imobilului, nu se încalcă autonomia financiară, ci, dimpotrivă, acest principiu este respectat.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 48 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, potrivit căruia: „*În cazul în care imobilul care se restituie a fost preluat fără titlu valabil, obligația de despăgubire revine statului sau unității deținătoare.*”

Prevederile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cuprinse în art. 120 alin. (1) referitor la principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

Autoarea excepției, în calitate de unitate deținătoare a unui imobil preluat fără titlu valabil și care a fost restituit fostului proprietar, susține, în esență, că textul de lege criticat, potrivit căruia îi incumbă obligația de a-i plăti chiriașului sporul de valoare adus imobilului, încalcă principiul constituțional al autonomiei locale care are în vedere și o autonomie financiară, precum și că în bugetul local nu au fost prevăzute sume cu o astfel de destinație.

Analizând aceste susțineri, Curtea reține că exercitarea autonomiei locale trebuie să se circumscrie principiului constituțional al respectării legilor, prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție. În acest sens, pronunțându-se în jurisprudența sa asupra semnificației dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 120 alin. (1), Curtea Constituțională a reținut, prin Decizia nr. 136 din 3 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 16 octombrie 2001, că acestea

se referă la principiul autonomiei locale în cadrul organizării administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, iar nu la existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal, care este general obligatoriu. Așa fiind, principiul autonomiei locale nu exclude, ci impune obligația autorităților administrației publice locale de a respecta legile care sunt aplicabile pe întreg teritoriul țării, în interesul comunităților locale, care nu trebuie să fie în contradicție cu interesele naționale.

De asemenea, în lumina Cartei europene a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985, și ratificată de România prin Legea nr. 199/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 26 noiembrie 1997, „*prin autonomie locală se înțelege dreptul și capacitatea efectivă ale autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a*

gestiona, în cadrul legii, în nume propriu și în interesul populației locale, o parte importantă a treburilor publice”.

Faptul că în bugetul local nu s-au prevăzut fondurile necesare acoperirii, de către unitatea administrativ-teritorială, a despăgubirilor prevăzute de art. 48 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, nu poate constitui un argument în susținerea neconstituționalității textului de lege criticat, întrucât unitatea administrativ-teritorială este singura în măsură să își dimensioneze bugetul, cu respectarea principiului proporționalității prevăzut de art. 17 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, potrivit căruia „*resursele financiare ale unităților administrativ-teritoriale trebuie să fie proporționale cu responsabilitățile autorităților administrației publice locale stabilite prin lege*”.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Primăria Comunei Sânpetru, județul Brașov în Dosarul nr. 3.125/62/2007 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 777

din 20 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, excepție invocată de Vasile Nistor în Dosarul nr. 8.458/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având cuvântul, Vasile Nistor solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată și depune la dosarul cauzei note de ședință în acest sens.

Ministerul Public, arătând că textul de lege ce face obiectul excepției este criticat din perspectiva caracterului său incomplet, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. Invocă și jurisprudența constantă a Curții Constituționale în materie, cu privire la care arată că își menține valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 26 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 8.458/2/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Vasile Nistor în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 278¹ din Codul de procedură penală, în actuala reglementare, nu oferă părții interesate posibilitatea de a

contesta în fața judecătorului, pe lângă soluțiile de netrimite în judecată dispuse de procuror, și alte acte, cum ar fi soluțiile de declinare a competenței privind cercetarea penală a inculpaților în faza actelor premergătoare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat reprezintă o concretizare a dispozițiilor constituționale privind accesul liber la justiție. Se apreciază că „întreaga procedură de soluționare a plângerii împotriva rezoluției sau ordonanței procurorului de neîncepere a urmăririi penale, de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, prevăzută de art. 278¹ din Codul de procedură penală se desfășoară în limitele stabilite de dispozițiile constituționale.”

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale, ale cărei considerente sunt, în opinia sa, valabile și în prezenta cauză.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției, Curtea constată că, deși a fost sesizată de către instanța de judecată cu excepția

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Vasile Nistor în Dosarul nr. 8.458/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

de neconstituționalitate a art. 278¹ din Codul de procedură penală în integralitatea sa, criticile formulate în motivarea excepției vizează numai alin. 1 al aceluiași articol, care stabilește sfera actelor procurorului împotriva cărora se poate face plângere la instanța de judecată.

Prin urmare, prin prezenta decizie, Curtea urmează să se pronunțe numai asupra constituționalității dispozițiilor alin. 1 al art. 278¹ din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*După respingerea plângerii făcute conform art. 275—278 împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere, în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Plângerea poate fi făcută și împotriva dispoziției de netrimite în judecată cuprinse în rechizitoriu.*”

Se susține că textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 21 — *Accesul liber la justiție* și ale art. 24 — *Dreptul la apărare*, în măsura în care închid calea persoanei, nemulțumită de soluția dată plângerii sale de către procuror, de a se adresa justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală au fost supuse, în numeroase rânduri, controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 411 din 12 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.035 din 9 noiembrie 2004, Decizia nr. 27 din 25 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 22 februarie 2005, și Decizia nr. 328 din 3 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 4 mai 2007, Curtea a statuat că aceste dispoziții legale sunt constituționale, pentru motivele acolo reținute.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția pronunțată în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 778

din 20 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 4 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 4 din Codul penal, excepție invocată de Lucian Romulus Caroi în Dosarul nr. 6.950/303/2006 al Tribunalului București — Secția I penală.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Lucian Romulus Caroi solicită acordarea unui nou termen în cauză, pentru a lua legătura cu apărătorul ales.

Ministerul Public nu este de acord cu amânarea cauzei, arătând că nu s-a făcut dovada imposibilității de prezentare a avocatului apărătorului excepției, precum și faptul că a existat timpul necesar pentru pregătirea apărării, având în vedere data sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate invocată în cauză.

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare a cauzei.

Având cuvântul, autorul excepției arată că nu știe care este conținutul concluziilor scrise depuse de avocatul său.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.950/303/2006, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 4 din Codul penal**, excepție invocată de Lucian Romulus Caroi în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că activitatea comercială este una speculativă, care vizează obținerea unor foloase ce pot părea injuste dintr-o perspectivă morală și care, de multe ori, pricinuieste pagube celor care participă la ea. Ca urmare, „faptul de a emite un cec fără a avea provizia necesară, cu știință sau fără, și producerea rezultatului cel mai puțin de dorit — imposibilitatea încasării cecului datorită lipsei de disponibil în cont este de esența caracterului speculativ al activității economice și incriminarea unor astfel de comportamente nedorite, dar absolut incidentale în viața economică, echivalează cu o restrângere sensibilă a exercitării vieții economice, astfel încât garanția constituțională rămâne fără fond.”

Tribunalul București — Secția I penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că scopul reglementării criticate este tocmai acela de a proteja libertatea economică, libertatea comerțului și concurența loială. În opinia Guvernului, textul legal ce face obiectul excepției nu sancționează neîndeplinirea unei obligații contractuale, ci înșelăciunea practică la încheierea sau executarea unui contract, fără ca aceasta să reprezinte o atingere adusă prevederilor constituționale invocate. Se face referire și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât art. 215 alin. 4 din Codul penal nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 215 alin. 4 din Codul penal, potrivit căruia „*Emiterea unui cec asupra unei instituții de credit sau unei persoane, știind că pentru valorificarea lui nu există provizia sau acoperirea necesară, precum și fapta de a retrage, după emitere, provizia, în totul sau în parte, ori de a interzice trasului de a plăti înainte de expirarea termenului de prezentare, în scopul arătat în alin. 1, dacă s-a pricinuit o pagubă posesorului cecului, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin. 2.*”

Autorul excepției susține că prin textul de lege criticat sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 45 — *Libertatea economică*.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 215 alin. 4 din Codul penal, pentru aceleași critici formulate și în prezenta cauză, de exemplu, prin deciziile nr. 215 din 14 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 478 din 7 iunie 2005, și nr. 474 din 8 iunie 2006,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 12 iulie 2006.

Soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte cu acele prilejuri, precum și considerentele

care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 4 din Codul penal, excepție invocată de Lucian Romulus Caroi în Dosarul nr. 6.950/303/2006 al Tribunalului București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 780

din 20 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Ioana Dorina Feraru în Dosarul nr. 3.460/85/2006 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală, de Simona Claudia Popa în Dosarul nr. 4.378/212/2007 al Judecătoriai Constanța, de Direcția Generală a Finanțelor Publice Prahova în Dosarul nr. 3.334/204/2006 al Tribunalului Prahova — Secția penală, de Administrația Națională „Apele Române” în Dosarul nr. 17.200/281/2006 al Tribunalului Prahova — Secția penală, de Cezar Receanu în Dosarul nr. 152/281/2007 al Tribunalului Prahova — Secția penală, de Stan Zamfir în Dosarul nr. 508/204/2007 al Tribunalului Prahova — Secția penală, de Marius Laurențiu Carniciu în Dosarul nr. 827/254/2007 al Judecătoriai Mangalia, de Lazăr Gălcă în Dosarul nr. 2.713/245/2007 al Judecătoriai Iași și de Gheorghe Stan în Dosarul nr. 3.330/300/2007 al Tribunalului București — Secția I penală.

La apelul nominal răspund reprezentanții Direcției Generale a Finanțelor Publice Prahova, domnii consilieri juridici Sorin Florea și Bianca Dinu, reprezentantul Administrației Naționale „Apele Române”, avocat cu delegație la dosar, și Stan Zamfir, asistat de avocat Gherasim Ilinca. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că partea Gabriela Abagiu a depus la dosarul cauzei concluzii scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 667 D/2007, nr. 724 D/2007, nr. 794 D/2007, nr. 795 D/2007, nr. 797 D/2007, nr. 798 D/2007, nr. 922 D/2007, nr. 1.105 D/2007 și nr. 1.125 D/2007 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Părțile prezente și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 724D/2007, nr. 794 D/2007, nr. 795D/2007, nr. 797D/2007, nr. 798D/2007, nr. 922 D/2007, nr. 1.105 D/2007 și nr. 1.125 D/2007 la Dosarul nr. 667D/2007, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părților prezente.

Reprezentanții Direcției Generale a Finanțelor Publice Prahova solicită admiterea excepției astfel cum a fost formulată, expunând pe larg motivele de neconstituționalitate formulate în fața instanței de judecată și în concluziile scrise depuse la dosarul cauzei.

Reprezentantul Administrației Naționale „Apele Române” solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând motivele expuse în dosar.

Stan Zamfir, prin avocat, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, referindu-se și la practica instanțelor de judecată în aplicarea textului de lege criticat.

Ministerul Public, referindu-se la jurisprudența constantă a Curții Constituționale în materie, cu privire la care arată că își menține valabilitatea și în prezenta cauză, pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.460/85/2006, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Ioana Dorina Feraru în dosarul menționat.

Prin Încheierea din 20 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.378/212/2007, **Judecătoria Constanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Simona Claudia Popa în dosarul menționat.

Prin încheierile din 21 mai 2007 și, respectiv, 14 mai 2007, pronunțate în dosarele nr. 3.334/204/2006 și nr. 17.200/281/2006, respectiv în dosarele nr. 152/281/2007 și nr. 508/204/2007, **Tribunalul Prahova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Direcția Generală a Finanțelor Publice Prahova, Administrația Națională „Apele Române”, Cezar Receanu și, respectiv, de Stan Zamfir în dosarele menționate.

Prin Încheierea din 30 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 827/254/2007, **Judecătoria Mangalia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Marius Laurențiu Carniciu în dosarul menționat.

Prin Încheierea din 15 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.713/245/2007, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Lazăr Gâlcă în dosarul menționat.

Prin Încheierea din 21 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.330/300/2007, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Stan Gheorghe în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, asemănătoare în cele nouă dosare conexe, se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât dă posibilitatea procurorului ca, prin neîndeplinirea în termen a atribuțiilor de serviciu, să lezeze dreptul cetățenilor la soluționarea cauzelor prin examinarea nemijlocită de către instanță a actelor organelor de urmărire penală. Astfel, în opinia autorilor excepției, sancționarea părții interesate prin lipsirea ei de posibilitatea de a formula plângere împotriva soluției date cu întârziere de un prim-procuror ce trebuie să respecte un termen legal, dar care nu este obligat să facă aceleiași părți comunicarea în interiorul aceluiași termen (de 20 de zile) sau într-un alt termen stabilit de lege, este disproporționată și vătămătoare. Se arată că „așa cum pentru procuror nu există nicio sancțiune procedurală dacă acesta nu rezolvă plângerea primită în termen de 20 de zile și nu comunică de îndată persoanei interesate modul de soluționare, nici părții vătămate nu ar trebui să i se aplice un regim juridic diferit, sancționând plângerea ca tardivă”. În opinia autorilor excepției, „posibilitatea de a folosi o cale de atac nu poate fi îngădită prin stabilirea unui termen care începe să curgă dintr-o situație ipotetică, și nu după comunicarea soluției procurorului”. Se mai arată că există neconcordanță între dispozițiile art. 277 din Codul de procedură penală, care instituie obligația procurorului de a rezolva plângerea în termen de cel mult 20 de zile de la primire, și prevederile criticate, care s-ar interpreta în sensul că termenul

de rezolvare a plângerii de către procuror poate fi depășit, chiar nelimitat. În sfârșit, se mai arată că atât doctrina, cât și practica în materie propun, *de lege ferenda*, modificarea prevederilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, „având în vedere că sunt încălcate drepturile constituționale ale petentului, care este sancționat procesual pentru o culpă care nu îi aparține”.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât, prin instituirea modalității diferite de calcul al termenului procedural prevăzut de art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, în raport de cel prevăzut de art. 278¹ alin. 1 din același cod, se încalcă liberul acces la justiție și egalitatea în fața legii. Se apreciază că nu este echitabilă impunerea unei obligații procesuale diferite în sarcina persoanei interesate, în ceea ce privește termenul de formulare la instanță a plângerii împotriva unei rezoluții sau ordonanțe a procurorului, în funcție de atitudinea organului de urmărire penală, care poate soluționa plângerea întemeiată pe art. 278 din Codul de procedură penală în termen de 20 de zile sau cu încălcarea acestui termen. În opinia instanței, textul de lege criticat nu răspunde niciunei rațiuni de ordin practic, fiind absolut suficientă și legitimă reglementarea instituită prin 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală.

Judecătoria Constanța, Tribunalul Prahova — Secția penală, Judecătoria Mangalia, Judecătoria Iași și Tribunalul București — Secția I penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală reprezintă, de fapt, o concretizare a normelor constituționale ce consacră dreptul la un proces echitabil, fiind instituit tocmai în vederea respectării exigenței termenului rezonabil, impusă de art. 21 alin. (3) din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale, ale cărei considerente sunt, în opinia sa, valabile și în prezenta cauză.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorii excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, potrivit căruia, *„În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut de art. 277, termenul*

prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.”

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 alin. (1) și (2), care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și supremația legii, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, precum și cele ale art. 24 privind dreptul la apărare. Se invocă, totodată, dispozițiile art. 6, art. 13 și art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, dreptul la un recurs efectiv, respectiv interzicerea abuzului de drept, precum și cele ale art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind dreptul oricărei persoane de a se adresa în mod efectiv instanțelor judiciare naționale competente, împotriva actelor care violează drepturile fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală au fost supuse, în numeroase rânduri, controlului instanței de contencios constituțional, care s-a pronunțat asupra unor critici similare celor formulate în prezenta cauză. În acest sens sunt, de exemplu, deciziile nr. 598 din 8 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.128 din 14 decembrie 2005, și nr. 232 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 20 aprilie 2007, prin care Curtea Constituțională a statuat că aceste dispoziții legale sunt constituționale.

Cu acele prilejuri, Curtea a reținut, pe de o parte, că prevederile legale criticate reprezintă o concretizare a normelor constituționale ce consacră liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, fiind instituite tocmai în vederea respectării

exigenței termenului rezonabil, impusă de art. 21 alin. (3) din Constituție, iar, pe de altă parte, că acestea se aplică fără privilegii ori discriminări tuturor persoanelor aflate în ipoteza norme legale criticate, în concordanță cu prevederile constituționale ale art. 16.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele deciziilor menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În plus, în prezenta cauză se invocă încălcarea, prin același text de lege, a prevederilor constituționale privind dreptul la apărare, a dispozițiilor art. 13 și art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un recurs efectiv, respectiv interzicerea abuzului de drept, precum și a celor ale art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind dreptul oricărei persoane de a se adresa în mod efectiv instanțelor judiciare naționale competente, împotriva actelor care violează drepturile fundamentale.

Nici aceste critici nu pot fi reținute, întrucât dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală nu împiedică partea interesată să se adreseze în mod efectiv instanței de judecată și să se prevaleze, în fața acesteia, de garanțiile procesuale pe care le presupune dreptul la apărare. Eventualele abuzuri ale organelor de urmărire penală sau întârzierile în soluționarea plângerilor adresate acestora, la care se face referire în motivarea excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii autorilor excepției, nu pot constitui motive de neconstituționalitate a textului de lege criticat și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional.

Pentru considerentele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Ioana Dorina Feraru în Dosarul nr. 3.460/85/2006 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală, de Simona Claudia Popa în Dosarul nr. 4.378/212/2007 al Judecătorei Constanța, de Direcția Generală a Finanțelor Publice Prahova în Dosarul nr. 3.334/204/2006 al Tribunalului Prahova — Secția penală, de Administrația Națională „Apele Române” în Dosarul nr. 17.200/281/2006 al Tribunalului Prahova — Secția penală, de Cezar Receanu în Dosarul nr. 152/281/2007 al Tribunalului Prahova — Secția penală, de Stan Zamfir în Dosarul nr. 508/204/2007 al Tribunalului Prahova — Secția penală, de Marius Laurențiu Carniciu în Dosarul nr. 827/254/2007 al Judecătorei Mangalia, de Lazăr Gâlcă în Dosarul nr. 2.713/245/2007 al Judecătorei Iași și de Gheorghe Stan în Dosarul nr. 3.330/300/2007 al Tribunalului București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2007
— pe suport fizic —

Denumirea publicației	Prețul abonamentului anual (lei)	Prețul abonamentului trimestrial (lei)	Prețul abonamentului lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.560	400	140
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	260	—	—
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.400	350	—
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.100	525	—
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	400	100	—
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.600	400	—
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.500	375	—
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	500	125	—
• Colecția Legislația României	400	100	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	660	165	—
• Breviar legislativ	60	15	—
• Repertoriul actelor normative	109	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns.

Prețurile includ T.V.A. 9%.

Abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 311.97.84, fax: 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 255.18.00, fax: 255.18.66)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (telefon: 0250/73.54.75, 0744.509.044)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ CARTEXIM — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. A2, sc. B, ap. 15, parter (telefon/fax: 0243/22.06.95)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 156944